

וועדה לפי סעיף 44(א) לפקודת הרופאים (נוסח חדש), התשל"ז – 1976

לכבוד

שר הבריאות

דין וחשבון לפי סעיף 44(ה) לפקודת הרופאים (נוסח חדש), התשל"ז – 1976

בעניין: פרופ' איתמר גרוטו, המשנה למנהל הכללי, משרד הבריאות, באמצעות ב"כ עוה"ד לילך מהודר, מלשכת היועץ המשפטי, משרד התובעת הראשית, משרד הבריאות, ירושלים

להלן "הקובל"

- נגד -

ד"ר אברהם קריכלי,, רופא מורשה באמצעות ב"כ עוה"ד רם נועם

להלן "הנקבל"

הקובלנה

1. ביום 23 דצמבר 2018 הגיש הקובל קובלנה נגד הנקבל (להלן "הקובלנה") שעניינה ניתוח שביצע הנקבל באפו של אחד ממטופליו (להלן "המטופל") והתנהלותו של הנקבל לאחר ביצוע הניתוח. הקובלנה ייחסה לנקבל התנהגות שאינה הולמת רופא כאמור בסעיף 41(1) לפקודת הרופאים (נוסח חדש), תשל"ז-1976 (להלן "הפקודה"), בכך שלא התייחס כראוי לתלונות המטופל והפגין כלפיו בוטות מילולית קשה והתנהגות גסה. כמו כן סירב הנקבל לאפשר למטופל להגיע להמשך טיפול וסירב לטפל בו בהקשר לניתוח האף שבצע בו. במהלך כמה חודשים לאחר מכן תוקנה הקובלנה פעמיים, הקובלנה המתוקנת האחרונה הוגשה למזכירות יחידת הדין המשמעתי ביום 23/5/19 (להלן "הקובלנה המתוקנת האחרונה") ובה התייחסות מחמירה לדרך התנהלותו של הנקבל כלפי המטופל.
2. בהתאם לקובלנה המתוקנת האחרונה ביצע הנקבל במטופל ניתוח אף בבית חולים בבת ים. בזמן הניתוח, תוך הפרדת העור שהייתה קשה עקב הידבקויות, נגרם קרע קטן בעור שבגב האף. הקרע נתפר בתפרים קטנים. כעבור שבוע המטופל חזר לנקבל לצורך ביקורת. הנקבל הניח גזה קטנה ופלסטר וביקש מהמטופל להוריד את הפלסטר כעבור 3 ימים. זמן קצר לאחר שעזב את המרפאה התקשר המטופל אל הנקבל וטען

כי הוריד את הפלסטר וראה חור באף. הנקבל הזמין את המטופל מיד לבדיקה וזה מיהר להגיע למרפאה. בבדיקה המטופל היה נרגש מאוד ואף בכה. הנקבל הגיב לתלונותיו של הנקבל בבטות בכך שהוא צעק עליו: "מי אמר לך לגעת? אמרתי לך בעוד 3 ימים להוציא את זה. למה הלכת ועשית. לא, אל תסביר לי. טמטום אי אפשר להסביר..." "רואים, אתה מתקשר ובוכה שיש לך חור. למה אתה בוכה קודם כל, איזה מן גבר בוכה?"... "אני משתגע ממך. אתה מתנהג כל הזמן כמו ילד אינפנטיל". באותה הבדיקה הנקבל אף תקף פיסית את המטופל באופן בו דחף אותו לעבר כסא הטיפולים בצורה אגרסיבית. הנקבל קירב את שולי השפשוף ותפר עם ניילון עדין וביקש מהמטופל לפנות לקופת חולים להוצאת התפרים. לאחר כחודש, כאשר המטופל לא היה מרוצה מתוצאות הניתוח וממראה האף, המטופל פנה אל הנקבל וביקש לקבוע תור לבדיקה. הנקבל סירב לקבוע פגישה עם המטופל בטענה כי המטופל או מי מטעמו, פרסם על הנקבל דברים שליליים בפורום באינטרנט. בעקבות זאת, המטופל נאלץ לפנות לרופאים אחרים אשר התקשו לטפל בו והפנו אותו לרופא המטפל המקורי.

3. הקובלנה המתקנת האחרונה מייחסת אף היא לנקבל התנהגות שאינה הולמת רופא בהתאם להוראות הפקודה בכך שלא התייחס כראוי לתלונות המטופל והפגין כלפיו בוטות מילולית קשה והתנהגות גסה אך היא מייחסת לו גם אלימות פיסית באמצעות תקיפת המטופל ודחיפתו לעבר כיסא הטיפולים בצורה אגרסיבית. כמו כן מיוחס גם כאן לנקבל סירוב לאפשר למטופל להגיע אליו להמשך טיפול וסירב לטפל בו בהקשר לניתוח האף שביצע במטופל. כך לשון הקובלנה המתקנת האחרונה.

הוועדה

4. שר הבריאות מינה את הח"מ להיות וועדה שתדון בקובלנה (להלן "הוועדה"). הוועדה קיימה שני דיונים, בימים 16/9/2019 וב 30/12/2019. בפני הוועדה הופיעו באי כוח הצדדים והנקבל עצמו אך לא הוגשו ראיות ולא הושמעו עדויות עקב טענות מקדמיות שהועלו על ידי באי כוח הצדדים והגשת הסדר טיעון מטעמם בסופו של יום, כפי שיפורט להלן.

ההליך בפני הוועדה

5. בישיבה השנייה שהתקיימה בהליך זה נדונו סעיפי הקובלנה המתקנת האחרונה ונתקבלה תגובתו של הנקבל בהתייחס להם, לפיה הוא מודה רק בחלק מהם. עיקר המחלוקת נסב סביב האירועים שהתרחשו במהלך ביקורו של המטופל לאחר הניתוח שביצע הנקבל באפו. נוכח טענת התביעה כי בידיה הקלטה של מה שנאמר על ידי הנקבל ועל ידי המטופל במהלך ביקור זה, באמצעות מכשיר הפלאפון שלו וכי בכוונתה להציג ההקלטה כראייה – הביע ב"כ הנקבל את התנגדותו לכך. באי כוח הצדדים העלו בכתב טיעוניהם לעניין קבילות ההקלטה, ב"כ הנקבל ביום 10/1/2020 וב"כ הקובל – ביום 13/2/2020. לא נקפו ימים רבים ובטרם נתנה הוועדה את החלטתה בסוגיית קבילות ההקלטה - הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסמך הנושא את התאריך 25/2/2020. בהתאם להסדר הטיעון יודה הנקבל במעשים המיוחסים לו בכתב הקובלנה המתוקן מיום 23/5/19 (הקובלנה המתוקנת האחרונה כהגדרתה בהחלטה זו); מוסכם כי שני הצדדים יבקשו מהוועדה להמליץ על אמצעי משמעת של התליית רישיון ל-30 ימים; הסדר הטיעון יוצג בפני הוועדה בדיון הקרוב. עוד הובהר במסמך

זה כי ההסכם הינו בין הצדדים בלבד ואינו כובל את וועדת המשמעת או את כב' השופט בדימוס, אמנון סטרשנוב, לאמור בו.

6. נוכח משבר הקורונה ונבצרותו של אחד מחברי הוועדה עקב מגבלה רפואית נקבע הדיון הבא בעניינו של הנקבל ליום 13/8/2020. לקראת מועד הדיון הוגשה על ידי ב"כ הנקבל בקשה דחופה לדחייתו למועד אחר, הן מטעמים אישיים של ב"כ הנקבל והן מן הטעם שהנקבל סגר את מרפאתו לנוכח גילו המתקדם ומצבו הבריאותי ועקב כך הוא שוקל לבקש עיכוב הליכי הקובלנה; בנסיבות אלה אין דחיפות בקיום הדיון ודחייתו תאפשר השלמת המגעים בנושא הבקשה לעיכוב הליכים. ב"כ הקובל התנגדה לדחייה במועד הדיון, בין היתר מן הטעם כי להנחתה קיים רצון מצד הנקבל להפר את ההסכם להסדר טיעון שנחתם על ידי הצדדים וכי אין ידועה לה כל פרוצדורה לפיה ניתן לעכב הליכים בדיון המשמעת. ב"כ הקובל עמדה על כך כי הדיון יתקיים במועדו. הוועדה דחתה הבקשה לדחיית הדיון.

7. בעקבות החלטה זו פנה ב"כ הנקבל פעם נוספת לוועדה, הפעם בבקשה למתן פטור מנוכחות הנקבל ובא כוחו בדיון שנקבע כאמור ליום 13/8/2020. בנימוקיו לבקשה טען הנקבל כי כפי שציין בבקשה קודמת שלו, הנקבל סגר את מרפאתו והפסיק לפעול כרופא ב – 1/7/2020 בשל גילו המתקדם (76) ובשל בעיות בריאות. עוד ציין ב"כ הנקבל כי נסיעתו של של הנקבל לירושלים ונוכחותו בדיון עלולה לחשוף אותו לסיכונים מיותרים של הידבקות בנגיף הקורונה, בעיקר לנוכח היותו בקבוצת סיכון עקב גילו המתקדם. לאור זאת ביקש ב"כ הנקבל לקיים את הדיון ללא נוכחות הנקבל ובא כוחו ולאשר את הסדר הטיעון שהוגש בכתב. בתגובתה ביקשה ב"כ הקובל לדחות את בקשת ב"כ הנקבל כאשר לעמדתה כי רק היא תתייצב לדיון לטעון לעניין אמצעי המשמעת שיש להשית על הנקבל.

8. בעקבות בקשתו האחרונה של הנקבל ועל מנת להבטיח סיומו של ההליך המשמעתי ללא דחייה נוספת כאשר כל צד ממלא אחר החובות המוטלות עליו לצורך כך, החליטה הוועדה ביום 11/8/2020 כלהלן:

"ב"כ הנקבל מבקש להימנע מהתייצבותו ומהתייצבות הנקבל בדיון הקרוב

ומבקש לאשר את הסדר הטיעון אשר הוגש בכתב. באת כוח התביעה מצידה

מבקשת לקיים את הדיון בנימוק שעל הצדדים לטעון טיעוניהם לעניין אמצעי

המשמעת כמקובל ואין לאפשר מצב בו רק היא תטען טיעוניה לעניין זה. הוועדה

קובעת כי בהתמלא התנאים הבאים ניתן יהיה שלא לקיים הדיון הקבוע ליום

13/8, לאחר שב"כ הנקבל יצהיר לגביהם בכתב, לא יאוחר מיום ד', 12/8, שעה

10:00 כלהלן:

1. כי הוא מבקש מן הוועדה לסיים את ההליך המשמעתי בעניינו של הנקבל

באופן סופי ומוחלט, ללא קיום דיון נוסף, בהתאם ובהתבסס על ההסכם להסדר

הטיעון שהוגש בכתב וכי הוא חוזר בו מהודעה קודמת לפיה יש בכוונתו להגיש

בקשה לעיכוב הליכים בתיק זה;

2. כי הנקבל מודה בכל סעיפי כתב הקובלנה המתוקן מיום 23/5/2019

המהווה חלק בלתי נפרד ממה שקרוי " הסכם להסדר טיעון";

3. כי לא יאוחר מן המועד שיקבע להלן יגיש לוועדה בכתב את טיעוניו

לעניין אמצעי המשמעת שיש להשית על הקבל וכי הוא מוותר על העדתו

של הנקבל בעניין זה.

ימציא ב"כ הנקבל הצהרה למילוי התנאים כמפורט לעיל עד למועד שנקבע –

תיענה הוועדה לבקשת ב"כ הנקבל ולא יהיה עוד צורך בקיום הדיון ביום 13/8.

לא ימציא ב"כ הנקבל את טיעוניו לעניין אמצעי המשמעת במועד שנקבע –

ייראה כמי שוויתר על זכותו לטעון בעניין זה והוועדה תיתן החלטתה בהליך זה

בהיעדר טיעונים כאמור. באת כוח התביעה תמציא טיעוניה בכתב לעניין אמצעי

המשמעת בתוך פרק זמן של 7 ימים ממועד מתן החלטה זו. ב"כ הנקבל ימציא

טיעוניו בתוך 7 ימים לאחר קבלת טיעוני ב"כ התביעה. לא ימציא ב"כ הנקבל

הצהרה בכתב בהתאם לאמור לעיל עד למועד שנקבע – יתקיים הדיון במועדו

, 13/8, בנוכחות הנקבל ובא כוחו.

ניתנה היום, 11/8/2020

9. בתגובתו אישר ב"כ הנקבל כי הוא מבקש מן הוועדה לסיים את ההליך המשמעתית בעניינו של הנקבל באופן סופי ומוחלט, ללא קיום דיון נוסף, בהתאם ובהתבסס על ההסכם להסדר הטיעון שהוגש בכתב וכי הנקבל חוזר בו מהודעה קודמת לפיה יש בכוונתו להגיש בקשה לעיכוב הליכים בתיק זה. עוד אישר ב"כ הנקבל בתגובתו כי הנקבל מודה בכל סעיפי כתב הקובלנה המתוקן מיום 23 מאי 2020 וכי יגיש את טיעוניו בכתב לעניין אמצעי המשמעת בהתאם למתווה שקבעה הוועדה. עוד הצהיר ב"כ הנקבל כי הוא מוותר על העדתו של הנקבל בעניין זה.

10. לאור תגובתו של ב"כ הנקבל התייטר הצורך בקיום הדיון ב – 13/8 והחלטה ברוח זו, לפיה יטענו באי כוח הצדדים את טיעוניהם בכתב, ניתנה על ידי הוועדה. כמו כן החליטה הוועדה בהחלטה משלימה כי באי כוח הצדדים יפרטו, בנוסף לטיעוניהם לעניין אמצעי המשמעת, גם את השיקולים שהיו מונחים ביסוד ההגעה להסדר טיעון, כמתחייב מפסיקת בתי המשפט בעניין זה.

11. קודם שנפנה לדיון ולהכרעה בסוגיית כיבוד הסדרי טיעון על ידי ערכאות שיפוטיות ובסבירות רמת הענישה לה הסכימו הצדדים בהסדר טיעון זה – נפרס בתמצית את טיעוני הצדדים שהוגשו כאמור בכתב בשתי סוגיות אלה.

טיעוני ב"כ הקובל

12. ב"כ הקובל מבקשת להרשיע את הנקבל בעבירה של התנהגות שאינה הולמת רופא בהתאם לסעיף 41(1) לפקודה בהתאם להודאתו בהסדר הטיעון. לעמדתה הפגנת בוטות מילולית קשה והתנהגות גסה הכוללת אלימות פיזית ע"י תקיפת המטופל ודחיפתו וסירוב לקבל את המטופל להמשך טיפול אינם בגדר התנהגות שהולמת רופא. ב"כ הקובל קובעת כי הענישה המשמעתית נועדה בין היתר להרתיע רופאים מפני ביצוע מעשים המהווים עבירת משמעת וכן להגנה על הציבור ושמירת שמו הטוב של מקצוע הרפואה. היא מביאה אסמכתאות מן הפסיקה לביסוס קביעה זו ((ע"א

1079/74 ד"ר ליביו לאור נ' שר הבריאות וע"א 50/91 ד"ר אדגר סבין נ' שר הבריאות). ב"כ הקובל מפנה לאמירותיו הקשות של הנקבל, להתנהגותו האלימה כלפי המטופל ולסירובו לקבוע ביקור נוסף לבדיקתו. ב"כ הקובל מציין כי אלמלא ההגעה להסדר טיעון התביעה הייתה מבקשת פרק זמן של התליית רישיון ארוך הרבה יותר – לפחות 4 חודשי התליית רישיון. ב"כ הקובל מבקשת לא לתת משקל לחלוף הזמן מאז האירועים בגינם הועמד הנקבל לדיון, בעיקר נוכח העובדה שהסדר הטיעון נחתם רק בפברואר 2020.

13. אשר לשיקולים שהיו מונחים בבסיס ההגעה להסדר טיעון, טוענת ב"כ הקובל כי ההגעה להסדר אין יסודה בקושי ראייתי או חשש מזיכו או עונש מופחת אלא מן הרצון לקצר מזמנו של ההליך שעלול היה להיות ארוך ומסורבל. השיקול המרכזי לדבריה היה יעילות הדיון כאשר הנקבל מודה בכל סעיפי כתב הקובלנה. אשר לאמצעי המשמעת טוענת ב"כ הקובל כי הייתה מוכנה להקל בו עקב כך שאין לנקבל עבר משמעת, כשהיא לוקחת בחשבון את גילו המתקדם והעובדה שהודה בכל סעיפי כתב הקובלנה המתוקן ומנע בכך את הליך ההוכחות. מאידך שקלה התביעה לחומרה את הפגיעה בכבוד המקצוע ואמון הציבור בו ואת הפגיעה הרגשית והמילולית במתלונן וסירובו להמשיך ולהעניק לו טיפול. ב"כ הקובל מבקשת לכבד את הסדר הטיעון, להמליץ על הרשעת הנקבל ולהטיל עליו אמצעי משמעת עליו הוסכם בהסדר הטיעון.

טיעוני ב"כ הנקבל

14. ב"כ הנקבל מציין כי האמירות המיוחסות לנקבל בקובלנה אכן נאמרו על ידו. הנקבל מביע צער על האמירות הללו ומבקש להבהיר כי נאמרו ב "עידנדא דריתחא" ועקב דאגה שאולי אירע נזק חמור לאפו של המתלונן. אשר לאלימות הפיסית המיוחסת לנקבל מבקש בא כוחו להבהיר כי המדובר בהצמדת המטופל לכיסאו על מנת שלא יזוז בעת הטיפול ואין מדובר בנקיטה באלימות פיסית במובן הרגיל של הדברים. בהתייחס לטענה לעניין אי הסכמת הנקבל לקבל את המטופל לטיפול נוסף – מציין בא כוחו כי הטיפול כבר הסתיים ולא היה עוד צורך בטיפולים נוספים. אשר לשיקולים שהנחו את הנקבל לחתום על הסדר הטיעון – מבהיר בא כוחו את רצונו לחסוך מן הוועדה את הטרחה בשמיעת העדויות ובהגשת הראיות לצורך ניהול ההוכחות ולשים הפרשה מאחוריו. עוד מציין ב"כ הנקבל כי אלמלא נחתם הסדר הטיעון, הוא היה שוקל לבקש את ביטול הקובלנה מחוסר עניין לציבור ו/או בשל היותה "זוטי דברים" כמשמעותם בדיון. היעדר עניין לציבור בהמשך ההליכים גם נובע לדברי בא כוחו מכך שהנקבל כבר פרש מעבודתו כרופא ב – 1/7/2020 עקב גילו המתקדם ובעיית בריאות.

15. לעניין אמצעי המשמעת שיש להשית על הנקבל, מציין בא כוחו כי יש לקחת בחשבון שהנקבל פעל כרופא אף אוזן וגרון במשך קרוב לחמישים שנים בבתי החולים פוריה, רמב"ם ואיכילוב ובפרקטיקה פרטית ומעולם לא הוגשה נגדו תלונה למשרד הבריאות, לבד מהקובלנה נשוא הליך זה. ב"כ הנקבל מפנה לפסיקה הן לעניין אמצעי המשמעת שנגזרו על רופאים בנסיבות שונות ואשר לפיה אמצעי המשמעת שהוסכם עליו בהסדר הטיעון הינו מחמיר דיו והן לעניין הצורך לכבד הסדרי טיעון למעט נסיבות קיצוניות ומיוחדות שאינן קיימות לדבריו במקרה זה. עוד טוען ב"כ הנקבל כי הנקבל הציל לא פעם את חיייהם של מטופליו וטיפול במסירות ובהצלחה ברבים מהם. ב"כ הנקבל צירף מכתבי תודה ממטופליו של הנקבל ומבקש לאשר את הסדר הטיעון שהוגש על ידי הצדדים.

דיון והכרעה

16. משהודה הנקבל בכל סעיפי הקובלנה המתוקנת האחרונה בהתאם להסדר הטיעון עליו חתם, יש להרשיעו בעבירה של התנהגות שאינה הולמת רופא מורשה, בהתאם לסעיף 41(1) לפקודה.

כיבוד הסדרי טיעון

17. בע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל קובע בית המשפט העליון את העקרונות שאמורים להיות מונחים ביסוד הסדרי טיעון:

"הכול מסכימים כי האינטרס הציבורי במובנו הרחב מחייב את בתי המשפט לעודד קיומם של הסדרי טיעון. קיום הסדרי טיעון מאפשר פריסה רחבה יותר של אכיפת החוק ובכך יש כוח מרתיע כשלעצמו, העשוי לאזן את אפקט ההקלה בעונש במקרה הקונקרטי. הסדר טיעון אשר נכרת בהתאם לכללים ועל פי שיקולים ראויים, מקצר את עינוי הדין של הנאשם ושל נאשמים פוטנציאליים הממתינים לכתב אישום נגדם. הסדר מסייע לרשויות האכיפה בהעמדת עבריינים נוספים לדין, והוא מבטיח ענישה שאינה מרוחקת בזמן ממועד ביצוע העבירה. הוא חוסך את המשאבים הרבים המושקעים בניהול הליך פלילי, לעתים מורכב וממושך, המכביד הן על התביעה הן על הנאשם והוא מפנה את בית המשפט העמוס לעיפה לעיסוק בתיקים אחרים. מבחינה ערכית, יש להסדר הטיעון ערך מוסף כאשר העברין מקבל על עצמו אחריות למעשיו".

18. סוגיית אימוץ הסדרי טיעון מצאה את מקומה גם בהליכים משמעתיים ואפשרות הסטייה מהם נדונה לא אחת בפסיקה. בע"א 1079/04 ד"ר ליביו לאור נ' שר הבריאות ואח' (ראה אתר המשפט הישראלי "פסקדן") עושה בית המשפט העליון אבחנה בין הסדרי טיעון שהושגו במסגרת הליך פלילי לבין אלה המושגים בהליכים משמעתיים. וכך קובע בית המשפט:

"השיקול המרכזי בהליכים המשמעתיים שבנדון הינו השיקול של הגנה על האינטרס שיש לציבור בשמירה על רמתו וכבודו של מקצוע הרפואה ועל אמון הציבור ברופאים... לפיכך נפסק כי בהליכים מסוג זה השיקול המרכזי שעל הגורם המחליט לשוות לנגד עיניו הוא אינטרס הציבור, ואילו השיקולים הספציפיים הנוגעים לעברין המשמעת העומד בפניו הם עניין משני שיש לשקלו, אם בכלל... על פי רציונל זה המונח ביסוד הענישה בהליכים משמעתיים, יכולה להישמע הטענה כי יש לאפשר מרחב גדול יותר לסטייה מהסדר טיעון שהושג בין הצדדים בהליך משמעת, מקום שלא ניתן משקל ראוי והולם לאינטרס הציבורי אף אם נגרמת בשל כך פגיעה לעברין המשמעת ששינה מצבו לרעה והודה במעשים שיוחסו לו בהסתמך על הסדר הטיעון".

19. אשר לשאלת סבירותו של הסדר טיעון לעניין ההחלטה אם לאמצו או לדחותו, קובע בית המשפט העליון בע"פ 1958/98, כשהוא מציין בפני בית המשפט הדן בהליך את השיקולים שיש לשקול בעניין זה:

"כך למשל ייתן דעתו על הקשיים הצפויים בניהול המשפט... התחשבות בנפגע העבירה... כן ייתן בית המשפט דעתו על האינטרס הציבורי שבהשגת הודיית הנאשם ובקבלת אחריות למעשיו... עוד יביא בחשבון את האינטרס הציבורי במובנו הרחב – החיסכון בזמן שיפוטי ובמשאבי התביעה...".

ומן הכלל אל הפרט

20. בחנו את הסדר הטיעון ועיינו בטיעוניהם של באי כוח הצדדים לרבות השיקולים שעמדו ביסוד ההגעה להסדר הטיעון. אכן לא הייתה זו שעתו היפה של הנקבל והתנהלותו מול המטופל רחוקה הייתה מלהיות דוגמא ומופת להתנהגות המצופה מרופא בישראל. בוודאי שאין היא עולה בקנה אחד עם כללי האתיקה שרופאים אמורים לפעול על פיהם ואין להקל בה ראש. מנגד לא מצאנו מקום לדחוק לקרן זוית את שירותו הרפואי רב השנים, ללא כל עבר משמעותי ונתנו לו את המשקל הראוי במכלול השיקולים. התרשמנו גם מכנות הטיעונים לעניין רצונם של שני הצדדים להביא לקיצור ההליך, מה גם שלא היה ספק בעינינו כי זה אמור היה להימשך עוד זמן רב עקב מחלוקת בשאלת קבילותן של מי מן הראיות והצורך להוכיח ברמה ראייתית מספקת טענות המיוחסות לנקבל בקובלנה המתוקנת האחרונה. מעל כל אלה הצבנו במכלול השיקולים את האינטרס הציבורי בכל הנוגע לשמירה על רמתו וכבודו של מקצוע

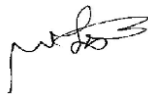
הרפואה ועל אמון הציבור ברופאים. לא מצאנו כי אינטרס זה נפגע בהגעה להסדר הטיעון נשוא החלטתנו זו.

21. שוכנענו כי יש באמצעי המשמעת של התליית רישיון לתקופה של 30 ימים משום תוצאה ההולמת את השיקולים שעמדו ביסוד ההגעה להסדר טיעון וביטוי נכון וראוי לאיזון הנדרש בין חומרת אמצעי המשמעת שהוסכם עליו בהשוואה לאמצעי המשמעת שמקובל להשיתו בנסיבות כאלה ולאינטרס הציבורי שבשמירת תדמיתו של מקצוע הרפואה ושמירת אמון הציבור בו. גם לעובדת פרישתו של הנקבל מעבודתו כרופא, כהצהרת בא כוחו, יש לייחס משקל מתאים, גם אם לא מכריע.

סוף דבר

22. משהבאנו בחשבון את כלל השיקולים שפורטו לעיל, הגענו לכלל מסקנה כי יש מקום לאמץ את הסדר הטיעון ולהשית על הנקבל אמצעי משמעת של התליית רישיון לפרק זמן של 30 ימים. אמצעי משמעת זה נראה לנו הולם את נסיבות המקרה ומציב תמרוך אזהרה לרופאים בדרך התנהלותם עם מטופליהם על מנת למנוע הישנותם של מקרים מסוג זה בעתיד.

ניתן היום, 31/8/2020

משה מרברך, עו"ד	פרופ' יוסף אלידן	ד"ר דורון תודר
נציג היועמ"ש לממשלה	נציג ההסתדרות הרפואית	נציג המנהל הכללי

